

Aanleiding

Het is ruim een jaar geleden dat mijn directe baas bij mijn werkgever NXP bij het jaarlijkse functioneringsgesprek opmerkte: “je heb dit jaar geen patent ingediend, ben je nog wel creatief genoeg, wil je niet eens wat anders doen”. Hiermee heeft mijn baas bij mij een proces gestart dat tot het ontwikkelen van mijn eigen toekomstplannen heeft geleid. Ik besepte dat ik na 28 dienstjaren bij NXP toe was aan een nieuwe uitdaging. Het werk is in de afgelopen jaren eenzijdiger en specialistischer geworden. In de voorgaande jaren bezocht ik nog wel eens klanten, maakte dienstreizen, evalueerden onze, of mijn eigen, producten in het laboratorium en was betrokken bij de ontwikkeling van nieuwe fabricageprocessen. De laatste jaren zit ik grotendeels van mijn tijd achter mijn bureau en computerscherm voor ontwerp en simulatie van elektronische circuits. Al het andere werk wordt door specialisten gedaan. Bovendien heb ik weinig affiniteit meer met de producten die we als afdeling maken. Ik realiseerde mij dat als ik niets zou doen, ik nog tien jaar achter dat zelfde scherm zou zitten tot aan de normale pensioenleeftijd van 67 jaar. Door een gesprek met een pensioenadviseur kwam ik er achter dat als ik bijvoorbeeld per januari 2015 ontslag zou nemen bij NXP, ik dan een pensioenuitkering krijg gedurende de rest van mijn leven. Het bedrag dat ik dan maandelijks netto ontvang van het pensioenfonds was dermate hoog, dat ik mij afvroeg: wat doe ik nog bij NXP? Het was die dag een prachtige zonnige dag en toen ik het kantoor van die pensioenadviseur uitwandelde zag de toekomst er ook zonnig uit. Alleen nu nog een invulling voor die toekomst te gaan zoeken. Als ik zou stoppen met werken voor NXP, dan wil ik beslist niet de hele dag thuis zitten, maar bijvoorbeeld vrijwilligerswerk gaan doen. Nu werk ik al vele jaren als vrijwilliger bij het lokale radiostation ‘Omroep Groesbeek’ en ik besteed daar wekelijks vele uren vrije tijd. Om na een vroegtijdig pensioen dan de hele week daar in die kelder in Groesbeek te vertoeven leek me geen goed plan. Ik zocht eigenlijk een combinatie van reizen en werk.

Rijpende plannen

Al in januari van 2014 had ik al een drie weekse vakantiereis naar Suriname geboekt, met daarin een tocht door de jungle van twee weken, met vertrek in oktober. In het jaar 2004 was ik al eerder in Suriname geweest en ik vond het toen een mooi en prettig land. Dus Suriname zou best een plek kunnen zijn om wat langer te verblijven. Toen ik daar was in 2004, had ik gezien dat er in Paramaribo en ook dieper landinwaarts, vele radiostations zijn. Een van de leveranciers van software voor Omroep Groesbeek doet regelmatig projecten bij een radiostation in Paramaribo. Via deze leverancier ben ik in contact gekomen met ‘Sky Radio & TV Suriname’. Een open sollicitatie gaf snel een positief antwoord. Na een periode van e-mailen en Skype gesprekken met de onder-directeur ontstond er een beeld hoe een functie bij Sky Radio er uit zou kunnen zien. De kennis en ervaring die ik door het werken bij Omroep Groesbeek heb opgebouwd in mijn functie als hoofdtechniek gedurende tien jaar was daarbij een belangrijk uitgangspunt. We spraken af dat het vrijwilligerswerk zou zijn met een onkostenvergoeding, zijnde het ter beschikking stellen van woonruimte. In principe voor een jaar, ingaande januari 2015.

Het plan

Ondertussen is het plan definitiever geworden en ben ik druk bezig met regelen van formaliteiten, zoals het aanvragen van een verblijfsvergunning voor Suriname en het daarvoor regelen van de benodigde documenten. Ik zie het werk bij Sky Radio als een stap in mijn eigen ontwikkeling, van een lokale omroep naar een omroep die een landelijke dekking heeft en in professionaliteit te vergelijken is met een regionale omroep. Volgens de Nederlandse regelgeving mag ik niet langer dan twee-derde jaar buiten Nederland verblijven zonder mij uit te schrijven. Als ik dan tegen het eind van 2015 weer terug kom in Nederland wil ik proberen in Nederland ook weer werk te vinden, bouwend op de ervaringen die ik Suriname opgedaan heb. Dan denk ik aan freelance werk voor enkele dagen in de week, maar daar kan ik aan gaan werken tegen het einde van mijn verblijf in Suriname.

De daadwerkelijke uitvoering van dit plan is nagenoeg zeker, het enige wat tegen kan zitten is het tijdig verkrijgen van een verblijfsvergunning voor Suriname via het consulaat. Die aanvraag heeft een doorlooptijd van drie maanden en is dus bepalend voor de tijdsplanning. Het lijkt misschien een hele grote stap in mijn carrière, maar ik kan geen enkele reden bedenken om het niet te doen.

Op 10 september 2014 heb ik de eerste grote stap gemaakt in de uitvoering van mijn plan door de personeelsfunctionaris bij mijn huidige werkgever in te lichten over mijn voornemen. In de maand oktober reis ik naar Suriname voor die geboekte groepsreis van drie weken. Ter voorbereiding heb ik besloten twee dagen eerder dan de groep te vertrekken om in Paramaribo alvast kennis te maken met het bedrijf Sky Radio TV, de mensen, mijn toekomstige taken en de woonruimte die toegezegd is. Als ik dan begin november weer terug ben in Nijmegen zal ik aan mijn werkgever het definitieve 'go' geven en alle formaliteiten in gang zetten.

Omdat ik volgens het plan maximaal een jaar wegblijf, houd ik mijn eigen huis aan. Voor de zorg omtrent het huis en eventuele tijdelijke bewoning heb ik meerdere kandidaten. Na mijn terugkomst in november, na mijn vakantie in Suriname, breekt er een drukke tijd aan met alle voorbereidingen voor het vertrek. Van het vrijwilligerswerk in Groesbeek en mijn lidmaatschap bij Nijmegen Atletiek zal ik voor een jaar afscheid moeten nemen.

De geplande verandering voelt goed, want ik merkte al sinds enkele jaren dat ik de belangstelling voor elektronica verloor. Mijn interesses gingen meer de creatieve kant op, de richting van het maken van muziek, het maken van media content. In de huidige samenleving wordt er naar mijn mening te veel waarde gehecht aan alle moderne communicatiemiddelen, het lijkt of de mensheid niet meer zonder kan. Een dag, of misschien al een uur, zonder GSM telefoon, smartphone of internet is voor velen al een ramp. Ik relatiever dat, al die middelen zijn soms handig, maar niet essentieel. Zelf bezit ik bewust geen mobiele telefoon en ben ook niet van plan er een aan te schaffen in Nederland. Enerzijds omdat ik het overbodig vind en anderzijds omdat ik bang ben voor de hoog-frequent GSM straling. Hoewel onderzoeken het niet kunnen bewijzen, kan het niet gezond zijn. Just doordat ik bij mijn werkgever bezig ben, of moet zijn, om producten voor mobiele telefoons te maken, voelt dat als een soort van gewetensbezwaar. Van de huidige producten die we voor mobiele telefoons maken is een audioversterker die veel meer geluid dan de concurrenten kan produceren de belangrijkste. Het doel is om zo hard mogelijk muziek te kunnen spelen. Dat stoort mij ook, zoveel mogelijk herrie zie ik ook als een ongewenste milieubelasting. Ik heb geen bezwaar tegen het gebruik van elektronisch apparaten, maar het moet onschadelijk zijn voor mens, dier en omgeving. Ik pleit voor groene biologische elektronica.